

Sygn. akt VII Ka 61/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Zbierzchowski,

Sędziowie: SO Dariusz Firkowski (spr.),

SO Andrzej Żurawski

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Serafińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Beaty Ewert.

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2018 r.

sprawy **J. S.**, ur. (...) w W., syna S. i K. z domu K.

oskarżonego z art. 263§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 6 listopada 2017 r., sygn. akt (...)

I uchyla zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięcia z pkt 1 sentencji i na podstawie art.1§2 kk w zw. z art.17§1pkt 3 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego J. S. umarza,

II za podstawę rozstrzygnięcia z pkt 2 sentencji przyjmuje art.45 a kk,

III w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

IV zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt VII Ka 61/18

UZASADNIENIE

J. S. został oskarżony o to, że **w** bliżej nieokreślonym czasie do 25 stycznia 2017 roku w miejscowości H. gmina W. posiadał bez wymaganego zezwolenia trzy sztuki amunicji w postaci: 1 szt. kaliber 9x19mm (...), 1 szt. amunicji smugowej i 1 szt. amunicji kaliber 7 mmR. (...)

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem z dnia 6 listopada 2017 r., sygn. akt II 257/17 orzekł:

1. oskarżonego J. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym, że ustalił, iż oskarżony dopuścił się go w okresie od bliżej nieustalonego dnia na początku grudnia 2016 roku do dnia 25 stycznia 2017 roku i za to

na podstawie art. 263 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. skazał go na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30 złotych;

2. na podstawie art. 44 § 6 k.k. orzekł przepadek łuski po naboju z amunicji kaliber 9x19mm (...), pocisku i łuski z naboju amunicji 7 mm R. (...) oraz pocisku i łuski z naboju amunicji smugowej, tj. dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) na k. (...) akt sprawy pod pozycją(...)

3. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późno zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150,00 złotych tytułem opłaty sądowej oraz pozostałe koszty sądowe w kwocie 928,63 złotych

Apelację od tego wyroku wywiedli oskarżony oraz jego obrońca, zaskarżając orzeczenie w całości.

Oskarżony J. S. podniósł, że nie zgadza się z rozstrzygnięciem Sądu I instancji. Wniósł o umorzenie postępowania ze względu na znikomą szkodliwość społeczną czynu. Podał, że amunicję którą posiadał zabezpieczył głównie po to aby nie dostała się w nieodpowiednie ręce i nie stwarzała zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego lub życia.

Obrońca oskarżonego zarzucił orzeczeniu

1/ naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k. przez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego i bezpodstawne uznanie, że oskarżony miał pełną świadomość swego obowiązku zdania przedmiotowej amunicji do Policji, podczas gdy oskarżony wskazał, że liczył się z tym, że może na nim ciążyć wspomniany obowiązek, niemniej nie miał pełnej świadomości o jego istnieniu, bowiem nie był przekonany o tym, czy przedmiotowa amunicja jest w istocie amunicją. w świetle ustawy o broni i amunicji, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych w zakresie ustalenia stopnia społecznej szkodliwości czynu;

2/ naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k. przez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego i bezpodstawne uznanie, że twierdzenia oskarżonego, iż postanowił przyjąć w posiadanie wspomnianą amunicję celem jej zabezpieczenia przed dostaniem się w ręce osoby, która mogłaby z niej zrobić niewłaściwy użytek, tj. spowodować zagrożenie dla bezpieczeństwa, stanowią treści podniesione wyłącznie na potrzeby linii obrony, podczas gdy brak jest jakichkolwiek podstaw ku wyprowadzeniu powyższego twierdzenia, co miało wpływ na błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie motywacji oskarżonego, rzutującej bezpośrednio na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu;

3/ naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 410 k.p.k. przez pominięcie w ocenie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. rodzaju i charakteru naruszonego dobra, rozmiaru wyrządzonej lub grożącej szkody, sposobu i okoliczności popełnienia czynu, wagi naruszonych przez sprawcę obowiązków, a także postaci zamiaru, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych w zakresie ustalenia stopnia społecznej szkodliwości czynu;

4/ naruszenie prawa procesowego, tj. art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. przez niewskazanie przez Sąd I instancji dlaczego odmówiono waloru wiarygodności depozycjom oskarżonemu w zakresie podniesionych twierdzeń co do motywacji, którą się kierował nie oddając amunicji do jakiegokolwiek jednostki Policji, a zdecydował się przechowywać ją w domu, co skutkuje brakiem dokonania kontroli rozumowania Sądu, a tym samym i uniemożliwieniem obronie podjęcia skutecznej polemiki z wyprowadzonym twierdzeniem.

W oparciu o powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku, a w konsekwencji o umorzenie postępowanie karnego wobec oskarżonego z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu; ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacje zasługują na uwzględnienie w zakresie, w jakim inicjując kontrolę odwoławczą zaskarżonego wyroku pozwoliły na jego modyfikację w zakresie oceny stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu.

Na wstępie zauważyć należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskowanie jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach skarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia winy i kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu. Stąd też odnosząc się do podnoszonych przez obrońcę oskarżonego zarzutów naruszenie przez Sąd I instancji art. 7 k.p.k. należy stwierdzić, że są one chybione. Zauważyć trzeba, że podnosząc tego rodzaju zarzuty skarżący jedynie polemizuje z ustaleniami Sądu I instancji. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody rozstrzygnięcia o winie oskarżonego, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację.

W niniejszej sprawie udowodnione zatem zostało, że oskarżony **w** okresie od bliżej nieustalonego dnia na początku grudnia 2016 roku do 25 stycznia 2017 roku w miejscowości H. gmina W. posiadał bez wymaganego zezwolenia trzy sztuki amunicji w postaci: 1 szt. kaliber 9x19mm (...), 1 szt. amunicji smugowej i 1 szt. amunicji kaliber 7 mm R. (...).

Tym samym wbrew zarzutowi zawartemu w apelacji obrońcy ww. zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 263 § 2 k.k.

Przepis art. 263 § 2 k.k. wprost stanowi, że kto bez wymaganego zezwolenia posiada broń palną lub amunicję, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Oskarżony posiadając w swoim mieszkaniu bez wymaganego zezwolenia trzy sztuki amunicji w postaci: 1 szt. kaliber 9x19mm (...), 1 szt. amunicji smugowej i 1 szt. amunicji kaliber 7 mm R. (...) bez wątplenia wypełnił znamiona czynu zabronionego określonego w przedmiotowym przepisie.

Nie można bowiem zgodzić się z twierdzeniami obrońcy oskarżonego, że oskarżony nie miał świadomości obowiązku zdania przedmiotowej amunicji Policji bowiem nie był przekonany o tym, czy przedmiotowa amunicja jest w istocie amunicją w świetle ustawy o broni i amunicji.

Podkreślić należy, że oskarżony był myśliwym, a więc osobą posiadającą pozwolenie na broń. Pozwolenie takie mogą uzyskać jedynie osoby spełniające ściśle określone w ustawie, restrykcyjne warunki. Do podstawowych warunków należy posiadanie wiedzy na temat broni i amunicji oraz zasad obchodzenia się z nimi. Wiedza taka potwierdzona jest zdaniem egzaminem. Zatem oskarżony musiał posiadać dużą wiedzę na temat broni palnej i amunicji, znać rodzaje tej broni i amunicji oraz zasady obchodzenia się z nią. Nie sposób zatem uznać, że nie miał on świadomości, że przedmiotowa amunicja, w której posiadanie wszedł jest amunicją w świetle ustawy o broni i amunicji. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że orientował się on jakiego rodzaju amunicję posiadał oraz w jaki sposób należy ją przechowywać. Zatem zarzut obrońcy oskarżonego naruszenia przez Sąd I instancji art. 7 k.p.k. przez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego i bezpodstawne uznanie, że oskarżony miał pełną świadomość swego obowiązku zdania przedmiotowej amunicji do Policji, w żadnej mierze nie mógł zasługiwać na uwzględnienie.

Natomiast w ocenie Sądu odwoławczego realia sprawy nakazywały rozważenie i ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego .

Determinantami oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu (katalog zamknięty), określonymi w art. 115 § 2 k.k. są rodzaj i charakter zagrożonego lub naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

W sprawie oskarżonego z pewnością nie wchodzi w grę rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, gdyż tego nie dotyczy przepis art. 263 § 2 k.k. i to nie zostało ujęte w znamionach tego przestępstwa.

Jeżeli chodzi o rodzaj i charakter naruszonego lub zagrożonego dobra, to zwrócić należy uwagę, że przedmiotem ochrony art. 263§2 kk jest porządek publiczny. Przy czym w tym konkretnym przypadku działania oskarżonego nie spowodowały żadnych negatywnych konsekwencji prawnych. Oskarżony jak sam deklarował przechowywał trzy sztuki amunicji, której dotyczy akt oskarżenia, w warunkach przewidzianych dla tego typu przedmiotów, razem z amunicją posiadaną legalnie. Zachowanie oskarżonego, w tym zakresie, nie stwarzało zagrożenia dla porządku publicznego ani go w istocie nie zwiększało, skoro w dacie czynu J. S. również legalnie posiadał broń i znaczną ilość amunicji do tej broni.

Także postać zamiaru i motywacja oskarżonego oraz rodzaj naruszonych przez niego reguł ostrożności i stopień ich naruszenia pozwala na przyjęcie, że społeczna szkodliwość jego czynu była znikoma.

W konsekwencji w ocenie Sądu Okręgowego ujemny ładunek przypisanego J. S. czynu nie przekracza progu wskazanego w art. 1 § 2 k.k. i tym samym możliwe było umorzenie postępowania na podstawie wskazanego przepisu wobec oskarżonego.

Biorąc to wszystko pod uwagę sąd odwoławczy uchylił rozstrzygnięcie z punktu 1 sentencji zaskarżonego wyroku i umorzył wobec oskarżonego J. S. postępowanie na podstawie art. 1§2 k.k. w zw. z art. 17§ 1 pkt 3 k.p.k.

Konsekwencją uchylenia punktu 1 zaskarżonego wyroku i umorzenia wobec J. S. postępowania na podstawie art. 1§2 k.k. w zw. z art. 17§ 1 pkt 3 k.p.k. było orzeczenie przepadku trzech sztuk amunicji na podstawie art. 45a k.k., który to przepis ma zastosowanie m.in. w przypadku umorzenia postępowania z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok Sąd utrzymał w mocy- art. 437 § 1i2 kpk.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie albowiem przemawiały za tym względy słuszności.